

Pieniä iloja

Lapsena veistelin kaarnaveneitä, ehkäpä sinäkin.

Paksua kaarnaa oli vaikea löytää. Joskus sai kulkea lähimetsissä ristiin rastiin ennen kuin eteen tuli sopiva männynkanto, josta puukkoa kiilana käyttämällä irtosi hyviä palasia. Aikaa kului, samoin laastaria tai muuta haavasidettä. Lopulta omatekoinen alus oli valmis perätuhtoineen, keskipenkkeineen ja lepänlehtipurjeineen. Mikä nautinto saada uittaa omaa venettä!

Kilpailujakin järjestettiin naapurin lasten kanssa. Joskus vene lähti omille teilleen ja katosi laineilla välkkyvän auringon loisteeseen. Silloin lohdutti ajatus että ehkä se ilmestyi jonkun vastapäisellä rannalla olevan lapsen iloksi.

Eniten taisin kuitenkin tehdä pajupillejä, ensin vain omaksi ilokseni ja myöhemmin sukulaislapsien kokeiltavaksi. Pillin tekemine soivaksi on oma taitolajinsa. On valittava oksan silein kohta, jossa ei ole silmuja. Oikean vinoviillon tekemiseen vaaditaan terävä puukko ja varma ote. Kasteluvaihe on tärkeä, jotta kuori irtoaa ehjänä. Suu toimi useimmiten kostuttajana. Pajun kuoren maku jäi muistiin. Kun kuori irtosi, lovettiin kaikupohja ja ilmarako. Aina oli yhtä jännittävää kokeilla soiko pilli ja miten.

Maailma on täynnä pieniä iloja. Erityisesti omien käsien aikaansaannokset tuottavat tyydytystä ja mielihyvää. Tosin tämä vauhdilla teknistyvä maailmamme pyrkii väkisinkin viemään meitä kaikkia ns virtuaaliseen suuntaan. Olen huomannut pudonneeni jo kauan sitten kelkasta ja niinpä en edes yritä vertailla omia kokemuksiani tämän päivän vastaaviin ilonaiheisiin. Joskus vain tuntuu siltä että ympärillämme vellova tietotulva hukuttaa loputtomilla uusilla virikkeillään.

Saatan olla väärässä! Mutta yhä tänään koen olevani onnekas. Lapsuuteni oli täynnä mielenkiintoisia paikkoja: tallinylisiä, synkkiä kuusimetsiä, tiheitä rantalepikkoja, kalaisia metsälampia, maauimaloita, mäntykankaita ja koivumetsiä marjoiheen ja sienineen. Jokainen vuosi oli Luontovuosi, joka sisälsi kaikkea sitä mitä suureen maailmaan tutustumassa oleva pieni ihminen tarvitsi.

Suommehan itsellemme ja pienemmille ja suuremmille ihmisille mahdollisuuden tutustua ja ottaa vastaan kaiken sen, minkä Jumalan valtaisa luonto meille Suomen kesää eläville tarjoaa.

Raija Lähteinen